

— עד חצות דווקא מותר לאכול את קרבן הפסח, ותו לא¹²².

הדרן עלך הקורא למפרע

פרק הקורא עומד

מתניתין:

הקורא את המגילה, יכול לקראה בין עומד ובין יושב¹.

בין אם קראה אחד, ובין אם קראה שנים יחד — יצאו. ולא אמרינן הכא: "תרי קלי לא משתמע"י" [והטעם יבואר בגמ'].

מקום שנהגו לברך לאחר קריאת המגילה — יברך². והיכא דנהגו שלא לברך — לא יברך. כלומר, אין צריך לברך.

בלילה בלא לחם [ורבנן פליגי התם אדרבי יוסי, וסברי דאף ביום אסור שיהא השלחן בלא לחם].

שנינו במשנתינו: דבר שמצותו בלילה — כשר כל הלילה.

והוינן בה: האי כללא — לאתויי מאי?

ומבארינן: לאתויי אכילת פסחים, שמצותה כל הלילה, ודלא כרבי אלעזר בן עזריה.

דתניא, כתיב: "ואכלו את הבשר בלילה הזה". אמר רבי אלעזר בן עזריה: נאמר כאן: "בלילה הזה", ונאמר לחלן גבי מכת בכורות: "ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה". מה לחלן — עד חצות, כדכתיב התם: "כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים וגו'", אף כאן

איתא: "אבל לא יקרא בצבור יושב לכתחילה מפני כבוד צבור". ועיי' בבה"ל שם, שהביא בשם המטה יהודא, דסמיכה מותר. וכתב, דנראה דבשעת הדחק — יש לסמוך על זה. ועיי' בלחם משנה שדן בשיטת הרמב"ם, אי ביחיד קורא בישיבה לכתחילה, או דווקא בדיעבד. ועיי' בטורי אבן.

2. הריטב"א הביא, דבירושלמי [פ"ב ה"א] איתא, דרשאי להיות אחד קורא ואחד מברך. והיינו דווקא בברכות שלאחריה, אבל שלפניה — קורא עצמו חייב לברך. אבל בהגהת אשר"י כתב בשם אר"ז, דאפילו לפניה יכול אחר לברך. והיינו, דנחלקו הראשונים בברכות שאחריה, אי הוה על הקריאה, או דהוה על הנס. עיי' בר"ן וברשב"א בברכות [דף י"א]. אבל הברכות שלפניה — ודאי אקריאה קאי. וטעם האר"ז, משום דשומע — כעונה. ועיי' בעמק ברכה עמ'

122. אמנם גם לשיטת חכמים עשו סייג, ואוכלין רק עד חצות. ורשב"ג פליג, ואית ליה דאוכלין כל הלילה.

ועיי' בתוס' [ד"ה לאתויי], שכתבו, דנראה דהלכה כראב"ע, ולהכי צריך למהר לאכול מצה בלילי פסחים קודם חצות. ושמא דווקא בקדשים עשו רבנן סייג, אבל באכילת מצה — לא. ועיי' בצל"ח בברכות [ט' ע"א].

1. רש"י והר"ן והריטב"א סוברים, דאין צריך לעמוד בקריאה אפילו לכתחילה. אבל בטור [סי' תר"צ] איתא: "בין עומד בין יושב — יצא". משמע דיצא בדיעבד, אבל לכתחילה — צריך עמידה. וכתב הב"ח, דלפי זה, בקריאת התורה — אפילו בדיעבד לא יצא בישיבה. דהא איתא בגמ': "מה שאין כן בתורה". אמנם המג"א [סי' קמ"א] פליג עליה.

וברמב"ם [פ"ב מהל' מגילה הל"ז] ובשו"ע